

„Addă-șă aminte de fiul Edomului, Doamne, în zioa kăndă kăză Ierusalimul.

„Kăndă zicea: „Derimadă-lă, derimadă-lă pînă în temeliele salme!“

„Miserabilă fiu a Babiloniei! bine-kvintată fău cărău che dă da darările ne kape nă le aș făktă noă!

„Bine-kvintată fău cărău che va răpă tăciu te copii, și va strivă de petre!“

În pătărău esirăuoră eră și Danielă.

Danielă din seminția lui Isida, kipeskătă de mikă copilău în acestă Ierusalimă, kape nu mai are populație, kape nu mai are templă; Danielă eșplikăndă văzăriile lui Nașkodonosor, și cîindă Mane Tăcău Fapes a lui Baltazar; Danielă arănată de doară opă în groapa de leu unde, întâia oară, petreche o noapte, și a doua oară, ţease zile; Danielă kaptău, în chea din șprătu de la Chișinău ediktă kape astoripă ne Evrei a-și relua drăguță patriei loră, și a rezidi templulă, cărăia i fixă o înțăluime de ţeai-zecă kotără, totă o assemenea lăzime, trei pîndări de petre poleite, și ună pîndă de nomă kapi kipeskă în Sipia.

Dăru o kantitate de ţeante-zecă anni, patru-zecă și doară mihi trei sute ţeai-zecă Isidore intărapă în patria loră; pentru că de doară opă, în kreslă acestoră ţeante-zecă anni, Ierusalimul se lăsasse și se predasse, și la fie-kape oară o poară dăjătu de oameni se lăsasse din populație, și șprămasse nevinigătoră.